

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1927"

Személy

Szerző: .....

Cím: *A lengyelek a főváros vacsoráján*

Forrás: .....

Budapesti Hírlap

Bp
(Hely)

1927. 10. 23.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891

A lengyelek a főváros vacsoráján.

Őszinte lengyel szó a csehe ről.

A lengyel vendégek ma a város megtekintésével voltak elfoglalva, este pedig a főváros vacsoráján vettek részt a Gellért-szállóban. Az asztalfőn a főváros képviselőjén, *Lobmayer Gézá*n kívül ott volt *Michalovszki* budapesti lengyel követ és *Bárczy István* is, aki *Osszendovszki* oldalán ült. Az első köszöntőt *Lobmayer* mondotta, mint házigazda, utána *Michalovszki* követ, a lengyel mérnökök és technikusok egyesületének elnöke, *Osszendovszki*, a lengyel turista szövetsége elnöke, majd *Hozer Henrik*, a lengyel pénzügyi tanács volt elnöke mondott beszédet.

Ezután következett az est szenzációja. A vendégseregben felállt egy lengyel tiszt és fölötte érdekes kijelentést tett egyik közös szomszédunkra vonatkozóan, nagy derűséget kelteve. Nem írjuk ki a nevét, mert tavalý is, amikor a Varsót járó magyarok egyik ebédjén felszólalt egy lengyel tiszt, rokonérzéssel szólva a magyarokról, a *Budapesti Hírlap* riportjára hivatkozva a varsói cseh követség éles szemrehányást tett a lengyel külügyminisztériumban és az illető nagyragu katonatiszt megdorgá-

lását követelte. A fiatal tiszt a következőket mondotta:

— Akik előttem szólaltak föl, valamennyien valamely egyesületnek a nevében beszéltek s mint hivatalos szónokok, természetesen sok mindenre kellett tekintettel lenniök. Am én, aki csak a magam nevében beszélek, őszintén megmondhatom azt, ami a szívemen van. Eljöttünk ide és látjuk, hogy kezét-lábát levágták ennek az országnak s csak a szive maradt meg. De az a helyén van. Mindez pedig azért történt Magyarországgal, mert férfiasan küzdött a háboruban, nem hagyta cserben a szövetségeseit úgy, mint bizonyos mások tették. Ezek meg is kapták jutalmukat árulásukért Magyarországnak pedig meg kellett bűnhődnie hűségéért. Köszöntöm az oldalamon ülő *Guillaume* tábornok urat s üritem poharamat arra a lengyel-magyar fegyverbarátságra, amely még egyszer föl-támadhat.

Zugó lapssal fogadták a lengyel vendégek ezt a rövid, katonás őszinteéssggel elmondott beszédet, majd *Tomcsányi* professor lengyelről magyarra fordította le szavait, a magyarok is tapsal, éljenzéssel köszöntöhték a szónokot. A beszédre *Guillaume* tábornok lengyelül válaszolt. Ezzel ért véget az emelkedett hangulatban előltöltött este.